

عیوب جسمی زنان و تاثیر آن بر فسخ نکاح

لیدوش گل هاشم^۱، مریم آقایی بجستانی^۲

۱- دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

۲- دانشیار، گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

چکیده

از منظر فقه و قانون مدنی، یکی از دلایل طلاق وجود اختلالات جنسی بین زوجین است و از آنجا که اصل و اساس ازدواج بر اساس آشتی و حمایت از حقوق زوجین است، بنابراین وجود عیوب جنسی برای این منظور ناسازگار است. اساس چنین دیدگاهی روایات بسیاری است که هرگونه آسیب به زوجین را انکار کرده است. از نظر فقهای اسلامی، یکی از عوامل جواز فسخ نکاح، وجود برخی از نقایص در زن یا مرد است. فسخ نکاح یک عمل حقوقی یکجانبه است که به موجب آن یکی از طرفین داوطلبانه وجود قانونی عقد ازدواج را فسخ می‌کند. قانون مدنی، به گفته فقهای مشهور، در صورت وجود نقوص قرن، عقل، رتق، افضا و خنثی در یک زن، به یک مرد و حق فسخ نکاح داده است. امروزه برخی از این بیماری‌ها قابل درمان هستند و با توجه به فلسفه و اصول طلاق، به دلیل این نقص‌ها دلیلی برای آن وجود ندارد، اما با وجود پیشرفت در علم پزشکی، هر روز شاهد بیماری‌های مسری و خطرناک‌تری هستیم و مهمترین فلسفه فسخ نکاح قانونی به دلیل بیماری جلوگیری از آسیب و خجالت است، که طبق قوانین فقهی طبق قواعد فقهی «لاضرر» و «لاضرر»، هیچ ضرری برای کسی نیست. با استفاده از این اصول می‌توان گفت که قانونگذار فقط بیماری‌هایی را که موجب فسخ نکاح شده است در قالب تمثیل ذکر کرده و همچنین به وجود نقایص مجاز منجر به فسخ نکاح اعتقاد داشته است.

کلمات کلیدی: عیوب جسمی زنان - نکاح - فسخ نکاح

۱. مقدمه

خانواده بستر مناسبی برای آسایش و آرامش زوجین است، هدف اصلی خانواده تولید فرزندان است و بسیاری از روایات بر این امر دلالت دارد. رسیدن به این مهم به رابطه زناشویی بستگی دارد. یکی از مشکلاتی که در حال حاضر در دادگاه‌ها مطرح است و گرفتاریهای زیادی را، برای خانواده‌ها ایجاد می‌کند، مساله عیوب زوجین است مخصوصاً عیوب موجب فسخ نکاح در زن، که در حال حاضر موجب گرفتاری و ضرر خانواده‌ها شده است (فرجی، ۱۳۷۹) وجود اختلالات جنسی باعث از هم پاشیدگی بنیان خانواده می‌شود، بنابراین سیستم‌های تقنینی آن را دلیل جدایی و جدایی بین زوجین دانسته‌اند. رابطه جنسی یکی از حقوقی است که زوجین باید در زندگی زناشویی خود رعایت کنند. طبق قوانین اسلامی، زن باید این رابطه را رعایت کند و در صورت عدم رعایت او نامشروع شناخته شده و از حق نفقه محروم می‌شود و شوهر نمی‌تواند از رابطه جنسی با همسر خود امتناع ورزد، که طبق بسیاری از روایات این فاصله نباید بیش از چهار ماه باشد.

¹Corresponding author: PhD Student in Private Law, Semnan Branch, Islamic Azad University, Semnan, Iran
Email: golhashem.49@gmail.com